

Slovenski poskus prenosa izbranih informacij z mislimi in orgonskimi sevalniki

Vpliv misli na materijo

Vili Poznik je sredi avgustovskega dopoldneva vzel v desno roko mobilni telefon, v katerega je upeiril orgonski sevalnik. V informacijski posodi sevalnika je bil plošček s Poznikovo biološko kodo, na njem pa je bil postavljen modri informirani kozarec. Celjski izumitelj je želel, da se informacija iz informiranega kozarca prek vključ-

Informacije iz modrega informiranega kozarca, prenesene na daljavo, so vzpodbudile tok fotonov.

nega mobilnega telefona prenese na vodo v posodi, ki je bila v biofotonski kameri v Lju-

Foto: J. Vetrovec

Izumitelj Vili Poznik

bljanskem inštitutu, ki se ukvarja tudi z vodo. In zgodilo se je. Fotoni so poskočili, računalnik je črtal zapise njihovega števila. Informacije, ki so v modrem informiranem kozarcu, je mogoče prek mobilnega telefona prenesti na daljavo.

Vili Poznik je poslal željo, da voda v Ljubljani prevzame kodo iz kozarca v Celju še na dva druga načina. Enkrat samo z mislijo, drugič prek orgonskega sevalnika in v tretje prek ojačanega orgonskega sevalnika.

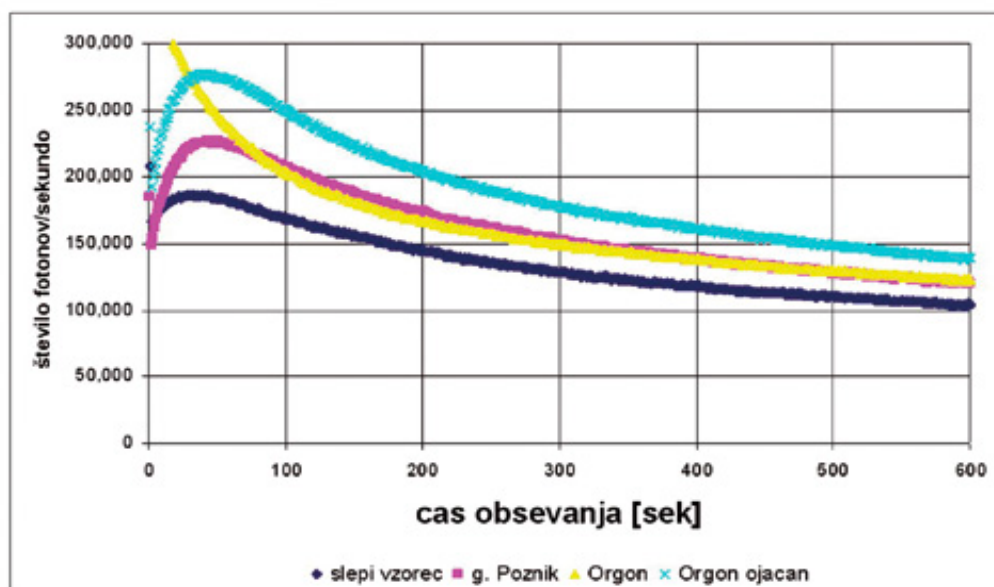
VPLIV VOLJE

Prenos želja na daljavo ni nič novega. Številni znanstveniki po vsem svetu, prednjačili so znanstveniki z univerze v ameriškem Princetonu, so na stotero načinov raziskovali, ali lahko živa zavest vpliva na materijo in na strojno opremo. Po znanstvenem svetu so močno odmevala odkritja Roberta Jahna, inženirja

Eksperiment s pošiljanjem informacij modrega kozarca na daljavo prek mobilnega telefona

Foto: J. Vetrovec

Meritve dr. Adolfa Možeta v Ljubljani so pokazale znatno povečan tok fotonov v vseh meritvah, še najbolj pa pri kombinaciji modri kozarec–ojačan orgonski sevalnik.

strojništva s Pricetona in Brende Dunne, razvojne psihologinje s Čikaške univerze. Dokazala sta, da so ljudje običajnih sposobnosti z močjo volje vplivali na naključno gibanje strojev. Z znanstveno doslednostjo in tehnološko preciznostjo sta, ko sta opravila pet tisoč študij, dokazala zamisli, ki so bile dotlej področje mističnih doživetij ali najbolj nenavadne znanstvene fantastike. Dokazala sta nekaj revolucionarnega o človekovi zavesti in z vztrajnim delom skozi dolga leta zbrala goro podatkov, ki je postala največja baza podatkov o raziskovanju namenskega vplivanja na daljavo. Njuno delo je dokaj podrobno razloženo v knjigi *Polje*, ki je izšla tudi v slovenščini.

FOTONI

Pri ugotavljanju vplivanja na daljavo so si raziskovalci pomagali na vse mogoče načine. Najprej s kartami, pa s kockami, potlej so

ugotavljali vpliv volje na čas razpada radioaktivnih snovi, kar je zapisoval Geigerjev števec. Nič ni namreč bolj naključnega od radioaktivnega atomskega razpada. Potem so izdelali še vrsto strojev in potrjevali to, kar sta z največjo znanstveno zanesljivostjo ugotovila Robert Jahn in Brenda Dunne.

Ljubljanski inženir kemije dr. Adolf Može se je pri preizkusu, ali Vili Poznik lahko posreduje prenos določenih informacij, namreč informacij iz modrega kozarca, oprl na dejstvo, da fotonska kamera lahko zabeleži že majhno število fotonov, ki izhajajo iz trdnih snovi ali tekočin. S fotonsko kamero je v vodi možno meriti fotone, to je svetlobo, ki izhaja iz vode pri kemiluminiscenci – kemijski reakciji, pri kateri se sprošča energija v obliki svetlobe. Svetloba se obi-

Foto J. Vetrovec

Fotonska kamera

Foto J. Vetrovec

Plošček z biološko kodo eksperimentatorja

čajno sprošča pri reakcijah s procesom oksidacije. Če dodamo reagente, ki pri reakciji preidejo v vzbujeni intermedijat, ki razpade in pri tem sprosti foton, se količina svetlobe močno poveča.

Za raziskave je dr. Adolf Može izbral raztopino vodikovega peroksida z dodatkom raztopine luminola, ki poveča izhajanje fotonov. Na podlagi poprejšnjih meritev vpliva informacij iz informiranega modrega kozarca na vodo je predvidel, da se bo v vodi, ki je informirana, spremenila količina sevanih fotonov v primerjavi z vodo, ki ni informirana.

Izmeril je tok fotonov v raztopini peroksida brez obsevanja, pa v enaki raztopini, na katero je Vili Poznik preko mobitela dve minuti deloval z mislijo na izbrano informacijo, v tretji meritvi je meril tok fotonov v raztopini peroksida, ki je dobila informacijo iz modrega informiranega kozarca preko mobitela in orgonskega sevalnika. In nazadnje je meril še tok fotonov v raztopini peroksida, ki je bila prek mobilnega telefona obsevana z informacijami iz modrega informiranega kozarca z ojačanim orgonskim sevalnikom.

Meritve kažejo, da je v neobsevanem vzorcu (modra krivulja) razpad peroksida počasnejši kot v obsevanih vzorcih. Hitrost razpada je največja pri obsevanju z ojačanim orgonskim sevalnikom (svetlomodra krivulja).